

Sau tuổi 60....

GD&TD 05/07/18 21:47 GMT+7 Gốc

Ngày tháng cứ lặng lẽ trôi qua từng ngày. Sau 60 tuổi mới đột nhiên hiểu thấu về số phận, kim tiền, địa vị, sự nghiệp, hôn nhân, gia đình và bè bạn...

60 năm đã là một hoa giáp, nửa đời người bất giác cũng trôi qua

Sếp, đồng nghiệp và các bạn học năm xưa giờ này đều bước vào cái tuổi hoa giáp (tuổi 60). Ta bất chợt cảm thán sinh mệnh như một cỗ xe leo núi, cứ đung đưa kinh koong... kinh koong quá nửa đời người. *Đột nhiên ngoảnh đầu nhìn lại: 60 năm đã là một hoa giáp, nửa đời người bất giác cũng trôi qua.*

Trước 60 tuổi thịt cá đầy mâm. Sau 60 tuổi cơm canh đạm bạc.

Trước 60 tuổi, tiền nhiều tiền ít trông vẫn thế. Sau 60 tuổi quan lớn quan nhỏ cũng như nhau.

Sống tới lúc này mới hiểu rằng: Khi có quyền đừng ngang ngược quá, khi có tiền đừng hoang phí quá.

Trước 60 tuổi thường thích xem dán chữ Hỷ đồ, ngắm phòng hoa chúc. Sau 60 tuổi nặng lòng nhẫn chịu nhìn cảnh bạn bè một đi không trở lại. Họ hàng, bè bạn, đồng nghiệp, đồng môn cứ lần lượt tạ từ thế gian.

Trước 60 tuổi ta tin chắc rằng nhân định thắng thiên. Sục sục uống ngụm nước là khỏi, cảm sốt thì ngủ một giấc là xong.

Sau 60 tuổi, ta mới thực lòng tin vào thiên mệnh. Huyết áp cao, mỡ máu cao, đường máu cao không mời mà đến. Ta đã trở thành Tôn Ngộ Không đeo chiếc vòng kim cô, chẳng thể vượt thoát tự bao giờ!

Ngoài 60 chúng ta trở nên lập dị với những góc riêng lặng lẽ, bỏ xa những cái náo nhiệt của ngày xưa.

Ở độ tuổi lục tuần, ta lại cảm thấy thật nhẹ nhàng, khoáng đạt và thông tỏ trước sự đời

Ngày tháng cứ lặng lẽ trôi qua từng ngày. Sau 60 tuổi mới đột nhiên hiểu thấu về số phận, kim tiền, địa vị, sự nghiệp, hôn nhân, gia đình và bè bạn. Đột nhiên ta có thể coi nhẹ rất nhiều việc, thông suốt rất nhiều đạo lý. Con người vốn dĩ đến thế gian với thân hình đỏ hồng, tới khi về với cát bụi cũng trần trụi mà thôi.

Phía cuối con đường vẫn còn ngã rẽ, chỉ mong bạn vẫn nguyện bước tiếp. Đôi khi nhìn như vẫn còn lối nhưng kỳ thực đã đến lúc bạn cần rẽ rồi! 60 tuổi đã cần chuyển ngoặt. Lẽ nào chúng ta đã thực sự trở thành “phế phẩm”? Ta đã già thật rồi sao? Chẳng lẽ cứ lặng lẽ mà tiêu trầm đi sao?

Ấy thế mà ở độ tuổi lục tuần, ta lại cảm thấy thật nhẹ nhàng, khoáng đạt và thông tỏ trước sự đời. Nếu chuyện gì cũng tranh hơn thua, ngày nào cũng so bì cùng người khác, đó chẳng phải đang làm khổ mình hay sao? Đến ngã cần rẽ thì rẽ đi thôi.

Quay đầu nhìn lại: Khi ta đi xe hơi thì vẫn có người đi xe máy. Khi ta đi xe máy thì vẫn có người đi bộ. Khi ta đi bộ lại có người đang chống gậy. Khi ta chống gậy vẫn còn người cụt chân. Khi ta cụt chân hãy còn có người mất mạng. Như vậy chẳng phải đã đủ rồi sao?

Con người sống trên đời được mấy chục năm. Dẫu khi còn sống bạn làm quan khoác áo gấm hay chỉ là thường dân áo vải, cuối cùng cũng nằm dưới nắm đất vàng mà thôi. Có thể bạn chẳng có số làm quan, nhưng chắc chắn bạn biết làm người. Có thể tiền bạc thiếu thốn nhưng nội tâm bạn chắc chắn đủ đầy. Mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh. Đời người như một bụi hồng, chẳng có xấu đẹp tuyệt đối, có cả hoa tươi thơm ngát, có cả nhành cây xù xì, gai góc. Chỉ là xem chúng ta để tâm đến những nụ hồng đẹp hay gai sắc nhọn.

Trong lòng tràn ngập lòng biết ơn, sự ảm áp sẽ theo bạn như hình với bóng. Trong mỗi ý nghĩ ta đều khoan dung với người khác, hòa khí tự nhiên bén gót chẳng rời. Lòng biết ơn, sự thấu hiểu và thứ tha tạo nên những trái tim khoáng đạt! Cùng thấu hiểu, tin tưởng và trân quý nhau mới khiến tình thân thắt chặt mãi mãi.

Ngoài 60 tâm hồn trở nên khoáng đạt, sự nghiệp, kim tiền đã ở phía sau. (Ảnh: Z Living)

Ngày hôm qua đã trở thành dĩ vãng, ngày mai cũng chẳng thể biết trước điều chi...

Đến 60 tuổi con người mới hiểu được những đạo lý này. Kiếp người như một chuyến du lịch, hà tất phải quan tâm tới điểm đến, chỉ cần đắm mình với phong cảnh bên đường mà thôi.

Dẫu thế sự vật đổi sao dời, chúng ta cũng giữ lại hương sắc Xuân Hạ Thu Đông trong lòng mình. Mỗi ngày chẳng thể đều là một ngày vui, thuận lòng như ý, nhưng mỗi ngày chúng ta đều phải có một tâm trạng thật tốt. Điều này chỉ có thể dựa vào nội tâm mạnh mẽ nơi tâm hồn sâu thẳm.

Đời người quá ngắn ngủi, dẫu tốt hay xấu cũng đừng nuối tiếc, dẫu vui hay buồn cũng chớ thờ than. Có thể sống vẻ vang thì tốt, sống khổ đau một chút cũng coi như trải nghiệm tâm hồn. Một đời không dài, chỉ cần bạn đã dốc hết tâm sức, đã thực sự trải lòng thì chẳng còn gì phải nuối tiếc, cũng chẳng còn gì phải ân hận.

Sống với thực tại mới có thể tìm được trạng thái lý tưởng của sinh mệnh. Đời người có rất nhiều chuyện chẳng thể biết trước, chỉ có thể cần mẫn làm tốt những việc trước mắt mà thôi.

Sống với thực tại mới là cách sống tốt nhất để thân xác và tâm hồn cùng hòa cùng chung một nhịp. Đây cũng là thái độ sống chân thực nhất. Khi sống với thực tại, ta vừa không bị quá khứ che mờ đôi mắt, cũng chẳng phải bận lòng trước tương lai. Khi ấy chúng ta mới có thể tìm lại được trạng thái lý tưởng của sinh mệnh.

Rất cuộc, ngày hôm qua đã trở thành dĩ vãng, ngày mai cũng chẳng thể biết trước điều chi. Chỉ có hiện tại mới là món quà tốt nhất mà Thiên Thượng ban tặng chúng ta mà thôi.

Theo phunugiadinh